A. Kljutšarev — „Jumalausu saatus võitluses ateismiga“, E. White — „Tee tervisele. Kristlik kasinus“, R. Paxson — „Eluvee vood. Uskliku auline seisus Kristuses“, J. E. Orr — „Kas Jumal võidab?“ jm. Siin on seas ka apostl. õigeusu ja lahkuskude kirjandust. Vennastekogudus on kirjastanud A. Blankenstein'i „Väikese Antoni varanduse“. — Akadeemilist usuteaduslikku eriuurimust esindavad professorid A. Bulmerincq („Die Immanuelweissagung im Lichte der neueren Forschung“) ja L. Gulkovitsch („Das Wesen der maimonideischen Lehre“, „Rationale und mystische Elemente in der jüdischen Lehre“, „Die Bildung des Begriffes Hāsīd“).

Filosoofiline kirjandus on meil ikka olnud veel nõrk. Algupäraseist käsitlustest võiks olla mainitavad: Alma Kaal — „Mehe ja naise psühholoogiast“, J. L. Jürgens — „Meie elu saladus“ (teosoofiline teos) ja G. Dunkel — „Inimtüübid“. — Tõsisemalt võib võtta tõlkeid: G. Le Bon — „Hulkade psühholoogia“, W. Durant — „Lood filosoofia ajaloost“ I (Vana-Kreeka: Sokrates, Platon, Aristoteles).

Kasvatusteaduse alal jõuti 1936. aastal lõpule algkoolilõpetajate oskuste ja teadmiste testuurimise tagajärgede kokkuvõtmise ja avaldamisega, mida toimetasid koolinõunikud. Iga aine läbitöötamise tulemused avaldati eri vihus; nende koostajaks olid koolinõunikud: M. Univer (loodusõpetuses), M. Raud (usuõpetuses ja õpilaste moraalse taseme uurimisel), J. Lang (saksa keeles), M. Meos (emakeeles), A. Tamm (maateaduses), G. Reial (laulmises). Midagi muud tüsedamat pedagoogilise uurimise alalt pole mainida, küll aga on avaldatud mõningaid praktilisi kasvatuslikke ja enesekasvatuslikke brošüüre, nagu O. Madisson — „Meie laps ja tema eest hoolit-

Eesti kroonika 1936, lk. 96